

PROSINEC 2021

WARES

we are students

35

Mikuláš v podání 9.A

Dnes jsme se ve třídě sešli výjimečně o hodinu dříve. Dorazilo nás pouze deset a v této sestavě jsme začali chystat kostýmy a program pro prvostupňové žáky.

Nejdříve bylo pár komplikací. Převlek Mikuláše nám nedržel, rozpadala se mu čepice, stále padalo roucho a neměli jsme hůl. Andělé pobíhali kolem a čančali si vlasy. S čerty nebyly problémy žádné.

Vše se nám povedlo vyřešit v klidu. Jsme holt třída šikovná. Mohli jsme tedy začít obcházet třídy.

Jako první jsme měli navštívit 5.C, ale kvůli malému nedorozumění jsme přepadli 5.B, která měla hodinu angličtiny, tudíž tam byla jen polovina třídy.

Po tomto incidentu to šlo jako po másle. Vtrhli jsme do třídy a ušpinili děti černými stíny. Mikuláš se zeptal dětí, jestlipak tam někdo zlobí. Někde se žáci přiznali sami, někde je prozradily paní učitelky. Hříšníci si stoupli před třídu a zazpívali nám. V jedné třídě jsme rozbrečeli dvě holčičky. Andělé je utěšovali a poté rozdali celé třídě sladkosti. S dětmi jsme se vyfotili a s rozloučením jsme je opustili. V prvních třídách nezlobil nikdo. Žáci se nás ani nebáli. Je pravda, že jsme byli opatrní, abychom je nevyděsili příliš.

V poslední třídě jsme i my dostali malou sladkost. Vrátili jsme se zpět do naší třídy a převlékli se do normálu.

Celá akce se nám povedla a užili jsme si to nejen my, ale i děti. A to je to hlavní.

E. Kučerová, B. Urbanová, K. Franková, 9.A

Prevence na naší škole

Dnešní téma: Nenechej se napálit!!!

Milí žáci, protože se roztrhl pytel s podvody na internetu, dávejte si Začíná to nevinně:

Na začátku všeho byla zpráva na komunikační službu Messenger od kamaráda: „Pošli mi telefonní číslo.“ Protože dotyčného dívka skutečně znala, měla ho mezi přáteli na Facebooku, svoje telefonní číslo mu poslala. Její jméno redakce zná, ale dívka si je nepřála zveřejnit.

Při psaní zprávy netušila, že na druhé straně není její kamarád, ale nějaký počítačový pirát, který se snaží vyloudit její telefonní číslo. Na její mobil pak začaly chodit zprávy o probíhající m-platbě i s heslem, které slouží k potvrzení transakce.

Přestože dívka podle vlastních slov nikomu heslo nesdělovala, obratem jí byla stržena z účtu částka 600 Kč. Událost se poté opakovala ještě jednou. Teprve po kontaktování operátora a policie se podařilo podvodné jednání zastavit.

Dobry den, nenechte nikoho zneužit sve heslo, nikomu ho nesdelujte. K dokonceni m-platby z Vaseho kreditu/faktury u Vaseho cisla [redacted] na castku 600.00 Kc u Platebni brana - ATS je heslo nufemu . Vas T-Mobile

Dobry den, na vasi zadost jsme provedli transakci cislo [15016373724](#). Dekujeme za pouziti sluzby m-platba. Vas T-Mobile

Dá se tomu zabránit?

Ano, dá. Za prvé, nedávej nikdy své telefonní číslo nikomu, koho neznáš. Pokud by ti podobná žádost, jakou vidíš například zde, přišla od kamaráda na Instagramu, ověř si a zavolej mu, jestli opravdu ztratil tvoje číslo. Mohl by to totiž být počítačový pirát, jako tomu bylo v tomto případě.

A prevence? Buď vždy opatrný při stahování aplikací z neznámých zdrojů, majitelům OS Android doporučuji používat také mobilní bezpečnostní aplikace od renomovaných firem, které dokážou analyzovat nainstalované aplikace a bezpečnostní stav mobilního telefonu – například Sandblast Mobile nebo ZoneAlarm Mobile Security pro domácí uživatele.

Online bezpečí zdar a pirátům zmar 🤔

Mgr. Andrea Janíčková

Z PARLAMENTU

Od pondělí 6.12. do pátku 10.12. se konala soutěž o nejhezčí vánoční ozdobu do, které se zapojila spousta žáků. Všem, kteří se zapojili, moc děkujeme.

K. Macháčková 6.B

TĚŠÍME SE DO ŠKOLY

3.B

DOPIS KAMARÁDOVI

SAME ZÍTRA
JEDEME DO ZOO
A ZETRÍDOU
A VEZMI SI
BATOCH, OKRATA
KŠO TOVKU, MOBIL, SI
TRIK, KOS, KRATKÍM
RUKÁVE, PÍTI A
SVAČINU. SEBAG

Ahoj Maxi dne si chystáš
ve škole a paměť už si sbíráš
a k tomu ještě máš sedět
do zoo? Vem si batoh,
pítí, svačinu, mobil,
kapesníky, kšiltovku na body

Ahoj Tom

Ahoj Leni zítra jedeme do Zoo
Tady ti pišou seznam toho, co budeš
potřebovat: Vem si batoh, da mi, si, si, si,
pítí, svačinu, kšiltovku, opalovací krém, slon
dále, kšiltovku, slon, slon, Ahoj Verunka
♡!!

AHOJ ÁDO.

ZÍTRA JEDEME AUTOBUSEM DO ZOO V LIBERCI.

VEJ SI SEBOU. BATOCH, SVAČINU, PÍTI, PENÍŽKY NA AUTOBUS

A KDYBY SIS CHTĚLA ~~SI~~ KOUPIŤ NĚCO NA PAMÁTKU, SPORTOV.

OBLEDEM, ROUČKU, MIKNU.

TAK ZÍTRA RÁNO V 7:00 F HODÍM. SRAZ U ŠKOLY.

TAK AHOJ :). VERUNKA.

Aho Ahoj Maxi.

Bijeme si naše třídu do Zoo parku

Chomutov. Připrav si batoh, peníze
(kdyby sis chtěl koupit něco) svačinu
pítí, pláštěnku (kdyby přišlo)
oblečení na léto, kšiltovku,
kapesníky, sprej proti klíšťadům.

N

Ahoj Roman.

KOUZELNÝ KABÁT

Byl rok 1886 a v chátrajícím žateckém sirotčinci, se děti připravovaly na Štědrý večer. Mezi dětmi byla i malá Anežka, která se dostala do sirotčince už jako nemluvně. Nikdy neprožila opravdové Vánoce. A protože sirotčinec neměl dost peněz, tak ke štědrovečerní večeři měli jen hrachovou kaši a k ní krajíc chleba. Jedinou sladkostí v tento večer byl kousek vánočky. Dárky vůbec nebyly samozřejmostí, protože je dostávaly jen některé děti. A tím Štědrý večer skončil. Dárky se dostávaly vždy až druhý den ráno.

Druhého dne ráno:

Anežka byla probuzena paní vychovatelkou Martou, která ji poslala dolů do společenské místnosti za ostatními dětmi, které seděly v kruhu okolo stromečku.

Když tu najednou do místnosti vstoupila jedna paní vychovatelka, která nesla veliký balík v papíru zabalený. Podívala se na Anežku a po chvíli na ni promluvila:

„Anežko to je pro tebe. Někdo ti to nechal přede dveřmi.“ To bylo snad poprvé, co se na ni usmála. Anežka se zvedla a z vychovatelčiny rukou si balík vzala. Obrátila jej a přetrhla šňůrku, kterou byl ovázán. Potom roztrhla i balicí papír a vytáhla z něj obrovský chlupatý kus látky. Chvilí nevěděla, co to je, ale když si tu látku prohlédla pořádně, zjistila, že látka, která plnila balík, je vlastně starý chlupatý kabát.

Anežka byla zklamaná. Přála si, aby v balíku byly teplé boty. Ale ono nic. Dostane starý, tmavě hnědý, zablešený kabát se spoustou záplat. Slušně poděkovala paní vychovatelce a šla si sednout zpátky ke stromu.

Na Nový rok napadl sníh, a tak šly všechny děti včetně Anežky stavět na dvorek sněhuláka. Anežka si vzala z donucení svůj nový kabát. A jak nabírala sníh do holých rukou, začaly jí po chvíli zámst prsty. Kéž bych tak měla rukavice, pomyslela si a zastrčila ruce do kapes, aby se jí alespoň trochu zahřály. Jenže v kapsách nahmatala něco, co v nich předtím nebylo. Vyndala ruce z kapes a najednou v nich spatřila rukavice.

Bylo to kouzlo?

„Tak a teď bych si přála mít na nohou pěkné teplé boty“, řekne nahlas a důrazně dupne nožkou do sněhu. A vida! Zabralo to. Na nohou se jí objevily teplé boty, které si přála.

Ten kabát je opravdu kouzelný.

N. Ondřejková 7. A

BOJ S DRAKEM

La dera sero koramia dera sero
řekami, žili byli dva králové.
Jeden žil na hradech na
na Lašém vrchu. A ten druhý
král žil na hradech Skary.
Měli společného nepřítele.
V lese byla jeskyně a v ní žil
velký drak. Drak chtěl zaisočit
na jejich království. Králové
s drakem bojovali. Společně draka
porazili. Uspodářali velkou hostinu.
Laaronil zrovna pohádky je konec.

M. Maciga 3.B

Kosti

Dopadla na zem. Ruce, které stihla dát před sebe, aby si chránila obličej, dopadly první a asfalt se do nich zakousl. Vyrasila si dech. Jak padala, sedřela si kůži z loktů a uhodila se do zátylku. Každá část jejího těla úpěla. Na chvíli zůstala nehybná, v puse cítila hlínu. Čekala, až bolest odezní. Slyšela, jak se paprsky jejího kola na zemi stále točí. A ještě něco - blížil se k ní rohatý netvor.

Jeho kroky dopadající na silnici zněly hlasitě jako praskání lámaných kostí. Klekl si a najednou se tyčil nad ní. Jeho kůže byla chladem bledá. Na sobě měl vyšívaný černý kabátec. Látka byla ztmavlá deštěm a vysoké slonovinové boty zacákané blátem. Rohy mu vyrůstaly nad spánky nad špičatýma ušima a končily ostrými hroty. Struktura jeho kostí - tvar jeho lícních kostí, výška čela - se zdála lehce odlišná od té lidské. Jeho rysy byly celkově jemnější, jako křišťálová sklenka na víno v porovnání s hrnkem na kávu. Jeho oči měly mechově zelenou barvu, připomínala hluboká jezera a chladivou vodu. A právě tyhle nadpozemské oči teď shlížely na Bryce, jako by se snažily vyluštit nějakou hádanku. Natáhl se k ní a ona si uvědomila, že se stejně bude muset pokusit o útěk. Kdyby neměl tak nepřírozenou tvář a na hlavě rohy, mohl by dokonce vypadat jako princ.

„Já tě znám. Znáám tvou tvář,“ řekl netvor. Jeho hlas zněl drsně, jako by předtím bez přestání křičel. Chytil ji za paži a když se mu podívala do obličeje, díval se na ni skrz své hladové oči. „Ty jsi přesně ta dívka, kterou jsem hledal.“

Děšť rostl stejně rychle jako napětí a Brycin strach. Byla absolutně vyděšená. Pokusila se mu vytrhnout. Jeho stisk nepovolil, zatínal do ní své prsty, tak studené, jako by předtím byly namočené do studené vody. Pokusila se vykřiknout, ale vydala jen přiškrcený zvuk.

„Ticho,“ nařídil jí hrubě. „Vím, kdo jsi, Bryce Barrowová, sestra Fenryse Barrowa. Znáám tě, vím, co jsi udělala.“ Jeho stisk zesílil ještě víc. Tak, že už to bylo velmi bolestivé.

Zamrkala, aby zaplašila slzy. O čem to mluvil? Co myslel tím, že ví co udělala?

Co udělala? Z dálky se ozval zvuk. Krátký a zvonivý, jako by někdo zapískal. Netvor nastražil uši, otočil hlavu na stranu a díval se kamsi do dálky. Bryce toho využila.

Vyprostila se z jeho sevření a zdravou nohou koplá netvora do břicha. Neotáčela se, aby zjistila jaký to mělo účinek. Hnala se vpřed. Prudce se nadechovala, jak se jí bolestně stlačovaly plíce. Připadalo jí, že srdce jí za chvíli vyskočí z krku. Nesnášela běh. To zapískání mohl být signál. Mohou se sem dostat další příšery. Nemohla ani pomoci tomu člověku. Ať už to byl kdokoli. Při tom pomyšlení jí zabořelo u srdce. Nemohla mu pomoci, ale věděla, že musí pomoci sobě. Musí se zachránit. Musí utéct. Zaslýchla za sebou dusot. Běžel za ní. On byl netvor, monstrum. A ona byla jeho kořist.

Z úst jí splynul zoufalý vzlyk.

Vždycky na tělocviku dostávala čtyřky z běhu. Bude to mít dopad na její smrt. Měla se o hodinách víc snažit. Dech se jí krátil. Už nemohla dál, ale kroky za ní neustávaly.

Byly o tolik rychlejší. Nic neviděla.

Na město se snášela mlha a děšť ji vůbec nepomáhal. Byla skoro na konci ulice.

Hned o pár bloků dál bydlela. Zničehonic ji něco prudce zatáhlo za vlasy. Vydrala ze sebe hlasitý výkřik. Ztratila rovnováhu a padala. Pád se ale nedostavil. Jen otupující bolest.

K. Jasanská 8.B

When I see you my heart
is beating...

I'm every night for you crying

Time when I'm with you is amazing

Can I be your queen and you'll be
my king! ♥

Hey! Love, I'll do for you everything

YOU are
Everything

N. Plochová 9.B

Want to go **OUT?**
It can't be hard!
Tidy up your **CLOTHES**
Clean your **HOUSE** or
Hire a **Naid.**

K. Nguyen 9.B

So in love with his best friend
It's too complicated he cannot tell
Remus was his dearest friend
It just doesn't go away
Unconditional love he feels yet he wants it away
Sleeping around does not help

But he thinks he can not be loved
Lately it's been hard he's falling apart
At home he would be disowned
Can he ever say how he really feels
Kiss him is all he wants to do

V. Hnízdilová 9.B

TĚŠÍME SE NA VÁNOCE

Vánoce jsou zase tady,
nikdo z nás si neví rady.
Zda dřív koupit stromeček,
či kapra na řízeček.

Koupíme si stromek,
zelený a krásný,
musí být obrovský,
to je snad jasný.

Kapra si bafneme z kádí
a pak všichni již ke stromku pádí.

Radujem se z dárečků,
já byl hodný – PANEČKU.
Já mám prostě toto rád,
Vánoce si užívat.

J. Reizis 6.B

Podzim

Kvačím si tou ulicí
kde je listí žlutnoucí.
Tamhle list a tamhle taky,
toho listí jsou tam mraky.

Kráčím si sama tou ulicí,
přes sebe kabát hřející.
Lidé jsou teď pořád doma,
prý je venku velká zima.

Co je tohle za hlouposti?
Copak vám všem zmrznou kosti?
Vem si kabát nebo šálu,
do termosky teplou kávu.
A místo svých zmrzlých kostí
budeš umět přečkat podzim

Natálie Ondřejková, 7. A

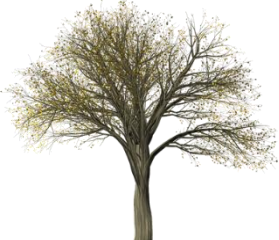
Listopad

Listopad a hora listí,
všem to tady dobře myslí.
Je tu kolem všude bláto,
myslím, že to stojí za to.

Všude, kam vkročím, stojí les
a všude je to samý pes.
Ale na psy dávejte pozor
a sežeňte jim dozor!

Občas myslím, jen tak krátce,
jak se ptáci pohybují lehce.
Myslím, že jsou veselí,
kolem lítají jako ztřeštění.

Gabriela Muráriková, 7. B

Sen

Byl horký letní den
a já ležím v posteli,
kde sním si svůj sen,
ve kterém běhám po poli.

Najednou se koukám
uprostřed v poli
táta hraje monopoly
máma hraje s ním,
v tu chvíli už nespím.

Michal Loos, 7. B

Osud

Řeka teče,
mrtvolu v ní vleče.

Policajt je vyděšený -
prý má ruce pořezaný!

Matka pláče u břehu
otec zemřel ve středu,
když myl okna sousedům.

Daniel Procházka, 7. B

Nemám rád zimu!

Už je zase zima,
léto bylo prima!
Zmrzlinu si asi nedám,
na ledě už zase padám.

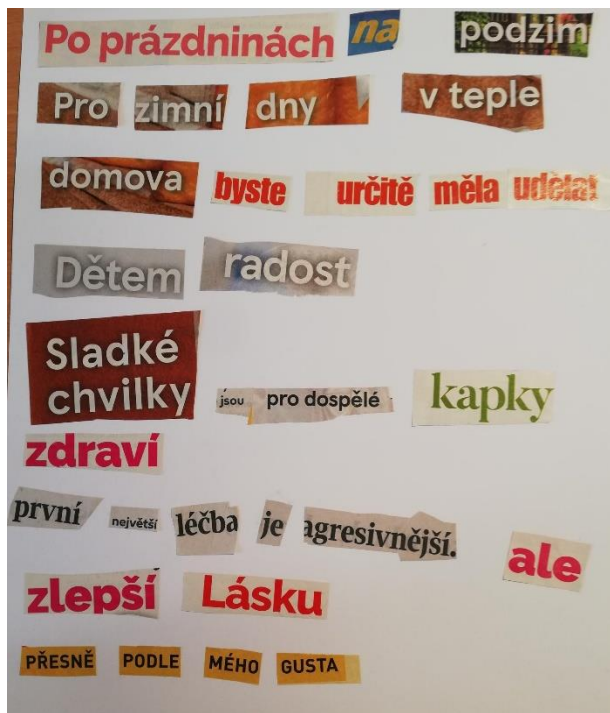
Léto bylo lepší,
už nám zase sněží.
V létě bylo hezky teplo,
teď nám okno v autě zmrzlo.

Léto bylo úžasné,
léto, prosím vrať se zpět,
ať nám kvete celý svět.

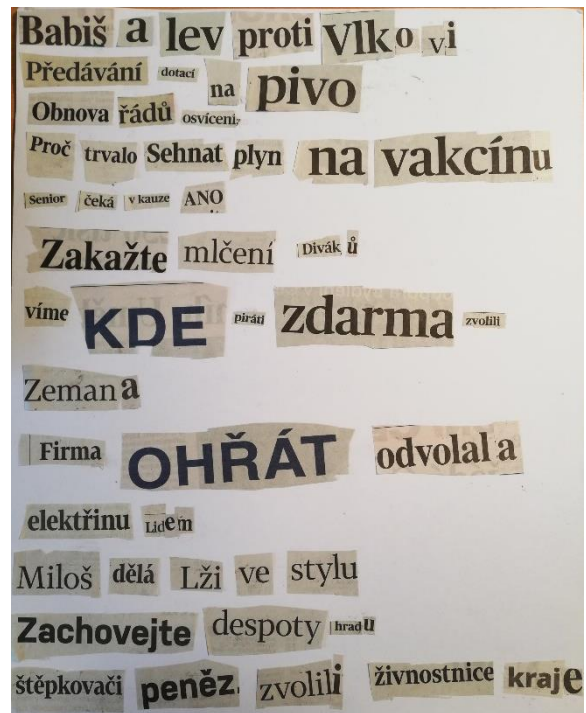
Jáchym Král, 7. A

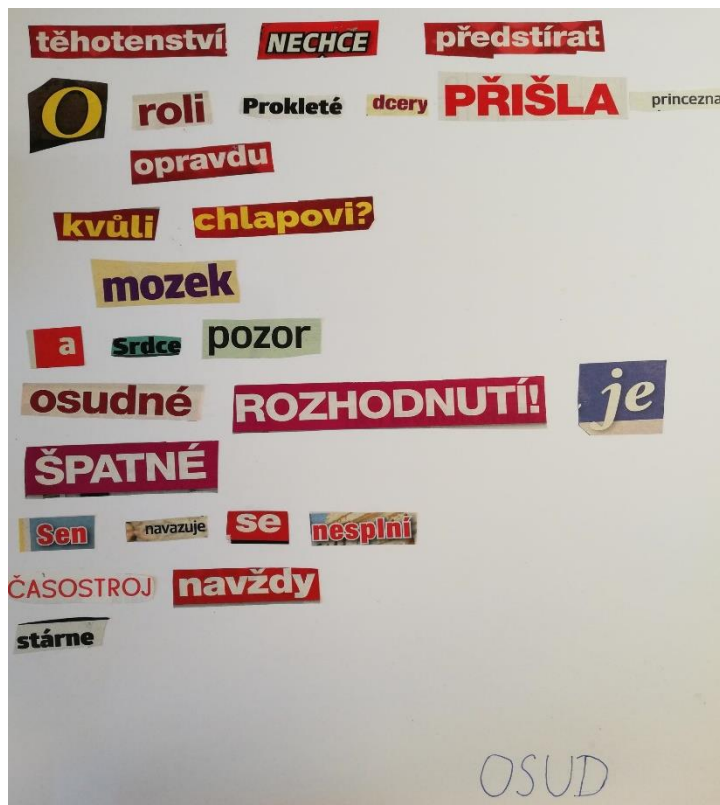
PÁSMO 9.C

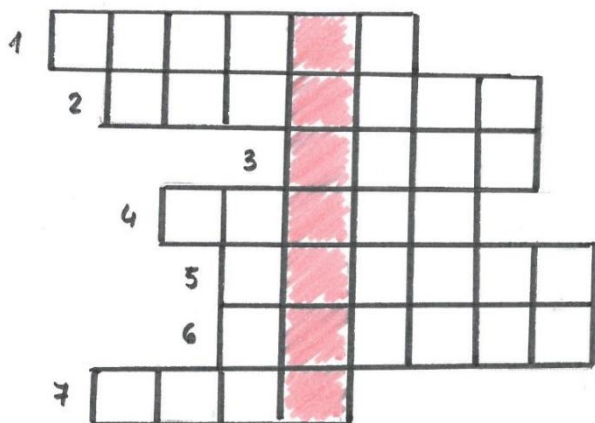
Bilohuščínová, Richterová, Horvátová

Kučera, Kaufmann, Zachová, Uhlířová

Vavrová, Peroutková

P*

24.12. slavíme svátek zvaný 1) _____. Většina příprav začíná už začátkem měsíce prosince, kdy 5.12. chodí 2) _____, čert a anděl. Ti nám přinesou menší drobnosti jako ovoce a sladkosti, pokud jsme byli hodní, nebo 7) _____, pokud jsme zlobili.

Tímto dnem jsou oficiálně zahájeny přípravy a v některých domácnostech se začíná péct TAJENKA. Dále se musí sehnat 3) _____, který je považovaný za typickou rybu pro tento svátek, nakoupit a zabalit 4) _____ a v neposlední řadě ozdobit stromeček. V každé domácnosti tento svátek probíhá jinak, ale všude mají na špičce stromečku vánoční 6) _____.

Přípravy na oslavu tohoto svátku jsou náročné a probíhají většinou celý prosinec. Proto se všichni těší, když pak můžou zasednout k štědrovečerní večeři, rozbalit dárky a zapívat si vánoční 5) _____.

6.B TVOŘÍ PRO 1. STUPEŇ

D. Jedináková

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

O JEDEN VÁNOČNÍ SE EVIČKA S ADÁMKEM KOUKALI Z , PROTOŽE NEMOHLI USNOUT. A VŠIMLI SI , ŽE PADÁ . OBA SI PŘÁLI STEJNÉ PŘÁNÍ, V TU CHVÍLI SE ROZZÁŘILA. OBĚ DĚTI TO PŘÁNÍ VYSLOVILY NAHLAS. CHTĚLY BY, ABY KTERÉHO MĚLI NA ZAHRADĚ OŽIVL. OKAMŽITĚ VTBĚHLI VEN, PODÍVAT SE ZA . „ON JE OPRAVDU ŽIVÝ!“ VYKŘIKLA EVIČKA RADOSTI. DĚTI I SNĚHULÁK SKOTAČILY VE SNĚHU. PO CHVÍLI EVIČKA S ADÁMKEM ŠLI SPÁT , PROTOŽE SE UNAVILI. RÁNO, KDYŽ SE DBA VZBUDILI, VYSKOČILI Z . A BĚŽELI SE PODÍVAT NA . DĚTI BYLY ZKLAMANÉ, PROTOŽE HO . A V TOM MAMINKA ŘEKLA „JANIČKA UŽ JE POZDĚ. JDEME SPINKAT, ALE DOČTEME TO ZÍTRA.“ JANIČKA SICE JEŠTĚ NECHTĚLA DO . ALE TEŠILA SE NA ZÍTŘEJŠÍ .

VÁNOČNÍ KOMETA

DVA DNY PŘED ŠTĚDRÝM DNEM
SPADLA , HOLČIČKA KAROLÍNKA

A BRATR TOM NAŠLI . VZALI SI
 K TOMOVI DO POKOJE. KDYŽ
SE KAROLÍNKA PODÍVALA Z

TAK PADAL KRÁSNÝ . BYL VEČER A
DĚTI ŠLY DO SPÁT. RAŇO SI DĚTI

VŠIMLY, ŽE NENÍ NA SVĚM MÍSTĚ.
A SLYŠELY NĚJAKÉ ZVUKY. V TOM
OKAMŽIKU SI VŠIMLY, ŽE MLUVÍ.

A DĚTI JÍ ŘEKLY, ŽE POD BY CHTĚLY
NĚKOLIK . KOMETA ŘEKLA, ŽE JEŠTĚ
UVIDÍ. V TU CHVÍLI ODLETĚLA .

24. PROSINCE VYDĚLY JAK POD
 JE SPOUSTA . DĚTI PODĚKOVALY
  ODLETĚLA A DĚTI
SI NADŠEMĚ HRALY.

K. Macháčková, M. Hlaváčková